

שלה שהוא הרימון נחלה לד' פלחים וכמו שכתוּב, (שיר השירים ד) **בְּפֶלַח הַרְמֹן רְקִתָּה מֵבָעַ לְצִמְתָּה.**

וְאַמְלָה מִן לְאַמָּה וַיֵּשׁ יְהוָה אֱלֹהִים

אַרְבָּעַ גָּלְגָּלִין בְּפֶלַכִּי אַרְבָּעַ זָוִינִיןabisod aimaa hankra rimon yesh bo d' פלחים שנעשים ארבעה גלגים באربع זיוות, **גָּטְלִין בְּגָלְגָּלָא** **לְהַהְוָא עַטְרָא** והם לוקחים את העטרה שהיא נשמת ז"א ומגלגלים אותה למעלה למ"זabisod aimaa, **וּבְדַ גָּטְלִי לְהָא אַזְדְּקָפָן לְעִילָּא** וכאשר הם נוטלים את העטרה הם מזדקפים למעלה להעלotta למ"ז לעורר את אבא אל היחוד. **עַד דְּמָתוֹ לְגָלְגָּלָא דְּפֶלְכָּא עַלְּאָה דְּנָהִים יְמָמָא וְלִילִיאָה** עד שmagimim legleg shel pelach ha'ulion she'eo arrik hanoham b'yon v'belilah la'hagich ul z'a c'di le'uroro shishpi'el l'abba c'di shitiyachd um aimaa vishpi'eh ba, **מִתְחַבְּרוֹנִים כָּל אִינְyoן פֶּלְכִּין גָּטְלִין לְעַטְרָא וְזָקָפָן לְהָא** וואז מתחברים כל אותם הפלחים ונעשים כאחד וлокחים את העטרה שהיא נשמת ז"א וזוקפים אותה בסוד למ"ז lisod da'imaa v'matiyachdim o"a. **וְקָלָא דְּאִינְyoן גָּלְגָּלִין אַשְׁתְּמַע בְּפֶלְחָוּ רְקִיעִין** וקול אותם הגלגלים נשמע בכל היסודות שלמטה מהם הנקראים רקיעים כי כולם מקבלים משפע יהוד o"a. **לְקָל גַּעֲימָוֹתָא מִתְרֻעָשָׁין כָּל חִילִי שְׂמִיאָה** ל科尔 הנעימות נרעשים כל צבאות השמיים המקבלים מיוחד o"a כי zo"n ngadlim וועלם עד א"א ומתייחדים ומהקלים השפע לכולם, **וּבְלָהו שָׁאָלִין דָא לְדָא עַד דְּפֶלְחָוּ אָמְרִי** וכולם שואלים זה זהה איה מקום בבודו של ז"א כי אין משיגים

מקומו לאחר שעלה עד מקום א"א ואין מי שמשיב לבן אומרים (יחזקאל ג) **ברוך בבוד יהוה ממקומו** שהוא מבורך ממקומו שהוא בו או ע"פ שאינם יודעים היכן

הוא.

עתה מפרש את סדר יהוד ז"נ אחר שקיבלו שפע המוחין מאירא

כד מזוזוג מלכָא במטרונייתא כאשר מתיחוד המלך ז"א עם המלכה שהיא המלכות, **סלקָא עטרָא דָא, ואתישבת ברישא דמטרונייתא** אז בתחילת עליה העטרה שהיא נשמה ז"א בסוד מ"ן לאימה ונמשבים מיסוד אימה חלק מהמוחין של המלכות ומתישבים על ראש המלכות. **קדין נחית חד עטרָא עלְאָה** אז יורדת העטרה העליונה זו שהוא מוחין דז"א ועי"ב מתעורר ז"א אל הייחוד להשפייע במלכות את המ"ד **קביעא דבל אבן טבא** והמ"ד הם קבועים בחסדים הממתיקים את המלכות ו עושים אותה לאבן טובה **ויחיזור ושותן בסחרנהא** וسبب טיפת המ"ד יש בפטור ופרח שהם החוגג. **בשיט גלגולין אתיא, לשית סטרין דעלמא** וטיפה זו הנמשכת מחב"ד דאר"א באה משש קצחות שלהם ונמשכת לו"ק דז"א הנקרא עולם, **שית גרפין דגשר גטליין לה** שיש כנפי הנשר שהוא בחינת התפארת הנקרה נשר נושאים את טיפת המ"ד. **בפלבי חמשין** (ס"א פלבין) **ענביין סחרנהא, דגليف בה אימא עלאה** בפלחים של טיפה זו יש חמישים ענבים סביבה שחקקה ונתנה לו אימה והם חמשה חסדים וחמש גבורות שב חג'ת נ"ה שלו שככל אחד כולל מעשר. **קביעאן באבן טבא** והם קבועות במלכות הנעשה על ידם בחינת אבן טובה

הילמוד היומי

כי בתחילת היתה ב"ז ועתה נעשתה אב"ז והיא טובה מצד החסד, חנוך וסומך ירוק ואופם תכלה וארגונא וטיפה זו כלולה מכל הרוק לבן מהחדר אדם בגבורה וירוק בתפארת תכלת וארגמן בנו"ה. שית מאה ותלת עשר זויזין, לכל סטרא וסטרא והם תרי"ג אורות כנגד תרי"ג מצוות שיש בכל אחד מрок דז"א ומכל קצה נוטלת הת"ת את מצוות הלא תעשה לחלקה בטיפת המ"ד על

ידי היסוד.

וז"א מקבל שפע מאוי"א ואח"ב נמושך לו"א שפע מריך

אלף ושית מאה מגדיין, לכל סטרא וסטרא אלף וSSH מאות מגדים יש לכל קצה וקצה של הרוק דז"א כי הם מקבלים מטיפות אבא הנבלת באלף ומטיפות אימה הנבלת בשש מאות לפי שהיא מבירתה במעיה את הרוק דז"א הכלולים כל אחד במאה. **וכל מגדיין ומגדיין, טוירין קביעין פרחין לעילא** ובכל מגדל ומגדל כל אחד מהרוק הם שורות קבועות הפורחים למעלה לקבל שפע המ"ד לצורך היחיד, **אשתתאבן בכיתונא** (ס"א בפטורא) **דאימא עלאה, במשח רבות דיליה** והם שואבים את השפע שלהם משלוחה של אימה משמן המשחה שמניגע לה מאבא. **בדין אימא, בלחשו, נגיד מהתנו עלאיין, ושדר וקבע לוז ביהוּא עטרא** ואז אימה מתקנת בחשי חופה לוזן וממשיכה לוזן מתנותם החו"ג ועושה זאת זה בחשי שלא יתקנו החיצונים ויקטרגו למנוע את היחיד. **לברך אגיד נחלי דמשח רבות קדישא, על רישא דמלכא** אחר כך נמושך לו"א על ראשו נחלי

הלייְמוד הויי

שפע של שמן המשחה מכווץ דשורי דאריך . ומרישיה, נחיתת ההוראה **משכח טבא על אלה, על דיקנית יקירה** ומראו יורד אותו השמן המשחה הטוב העליון על זקנו להשלים לו ליג' תיקונים, כי בתחילת יש ט' תיקונים לדיקנה זו". ומתקמן נגיד על אינזון לבונשי מלפה ומשם נמשך השפע על לבושי המלך שהם הכלים והלבושים לנשمة זו". **הדא הוא דברתיב** והוא שכותב, (תהלים קלג) **כשפן הטוב על הרаш יורד על חזקן זקו אהרון** שיורד על פי מדותיו **וגו'** שהם הלבושים שלו כי מדותיו מלשון ולבש הבחן 'מדוי'

בד.

יחוד וז"ן וכל השפע יורד לעולם בתחילת לישראל והשאריות לעמי הארץ **לבתר את הדר עטרה, ומעטרה לייח אימא עילאה ביהו עטרה** לאחר שחורה העטרה לו"א כי קיבל ז"א מאימה את החור"ג ואת האורות מכווץ דשורי ואת האורות המקיפים, **ופרישא עלייה, ועל מטרוגניתא, לבושי יקר ביהו עטרה** ואימה פורשת עליו ועל המלכות לבושי כבוד שהם המקיפים כדי להבינים ולעורים אל ההיחוד. **בדין קלא אשת מע בבלחו עלמין** אז נשמע קול בכל העולמות, (שיר השירים ג) **צאנה וראינה** בנוט ציון במלך שלמה בעטרה שעיטה לו אימו **וגו'** שם כל העטרות שקיבלה מאימה לצורכי ההיחוד. **בדין חרוזתא הוא בכל אינזון בני מלפה** ואז נעשה יהוד וז"ן ויש שמחה בכל בני המלך. **ומאן אינזון ומי הם בני המלך.** **כל אינזון דארתו מסטריהו דישראל.** כל אותן

ה לימודי היומי